

ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమం

ప్రధాన ఘట్టాలు

1948 - 2014

అంబటి వెంకన్న

జాబిలి కళామండలి ప్రచురణ -4

నవంబర్, 2015

ప్రతులు: 1000

ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమం

ప్రధానఘట్టాలు

వెల : 200/- రూ॥

కవర్ డిజైన్ :

ప్రతులకు :-

జాబిలి కళామండలి ప్రచురణలు

ఇం.నెం. 7-1-155/D9/7

శ్రీనగర్ కాలనీ, పానగల్ రోడ్

నల్లగొండ - 508 001

అన్ని ప్రముఖ పుస్తక కేంద్రాలలో

ముద్రణ :-

చరిత్ర ప్రింటర్స్, హైద్రాబాద్

2 * ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమం

ఇండ్ల....

	పేజి నెం
1. 1948కి ముందు తెలంగాణ	09
2. 1948 తర్వాత తెలంగాణ	17
3. 1952 ముల్కీ ఉద్యమం	20
4. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో తెలంగాణ	22
5. 1969 తెలంగాణ ఉద్యమం	37
6. 1996 నుంచి 2014	53
7. తెలంగాణ సంఘాలు - సభలు	54
8. టి.ఆర్.ఎస్ పార్టీ ఆవిర్భావం - లక్ష్యసాధన	60
9. ఫ్రీజోన్ వివాదము	65
10. కేసీఆర్ దీక్ష - అరెస్టు	67
11. శ్రీకాంతాచారి త్యాగం	77
12. 2009 డిసెంబర్ ప్రకటన	88
13. రెండు నాల్కల సీమాంధ్ర నాయకులు	93
14. జె.ఎ.సి.ల ఏర్పాటు	102
15. మిలియన్ మార్చ్	109
16. తెలంగాణ జాగృతి - బతుకమ్మ	117
17. తెలంగాణ పాటల ధూం-ధాం	124
18. జయశంకర్ సార్ జీవితం	136
19. సకలజనుల సమ్మె	154
20. శ్రీకృష్ణ కమిటీ నివేదిక	158
21. కొండా లక్ష్మణ్ బాపూజీ జీవితం	162
22. సాగరహారం	169
24. పార్లమెంట్ లో తెలంగాణ బిల్లు	177
25. హైద్రాబాద్ కు తిరిగొచ్చిన కేసీఆర్	180
26. తెలంగాణ తొలి ప్రభుత్వం	184

1948కి ముందు తెలంగాణ

హైద్రాబాద్ సంస్థానాన్ని పాలించిన రాజవంశాలలో శాతవాహనులు, ఇక్ష్వాకులు, వాకాటకులు, విష్ణుకుండినులు, బాదామి చాళుక్యులు, రాష్ట్రకూటులు, వేములవాడ చాళుక్యులు, కళ్యాణి చాళుక్యులు, ముదిగొండ చాళుక్యులు, వెన్గొండ వంశీయులు, కందూరు చోడులు, కాకతీయవంశస్థులు, ముసునూరి వంశస్థులు, రేచర్ల పద్మనాయకులను ప్రధానవరుసలో మనం చెప్పుకోవచ్చు. ఇట్ల ఈ వరుసలో పాలించిన చివరి రాజవంశం అసఫ్ జాహీలదే.

అయితే బహమనీ సుల్తాన్ల కాలం నుంచే దక్కన్ లో ముల్కీ ఉద్యమాలు నడిచినయే. 13వ శతాబ్దంలో ఇరాన్, ఇరాక్, టర్కీ, అరేబియా దేశాల నుంచి అనేకులు దక్కన్ ప్రాంతంలో స్థిరపడ్డారు. వీళ్ళనే అఫాకీలు (స్థానికేతరులు) అన్నారు. దక్కనీలు ముల్కీలు, అఫాకీలు గైర్ ముల్కీలుగా కాలం గడిపిండ్రు. అయితే వీళ్ళ నడుమ మతపరమైన అంశం చోటు చేసుకుంది. అఫాకీలు షియాలని, దక్కనీలంత సున్నీలనే బేధ భావం తారాస్థాయికి చేరింది. దీంతో అనేక ఘర్షణలు చెలరేగి 1521లో బహమనీ రాజ్యం అంతరించింది.

కులీకుతుబ్షా 1512లో స్వతంత్ర కుతుబ్షాహి రాజ్యాన్ని స్థాపించింది. కులీకుతుబ్షా ఆఫాకీ అయినప్పటికీ గత అనుభవాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని స్థానికులకు ఎక్కువ అవకాశాలు కల్పించి, తెలుగు భాషను ప్రోత్సహించింది. కుతుబ్షాహీలు గోల్కొండ సామ్రాజ్యాన్ని దగ్గరదగ్గర రెండు వందల సంవత్సరాలు పరిపాలించింది. అన్ని రంగాలలో అభివృద్ధి పథంలో దూసుకుపోతున్న కుతుబ్షాహీల పాలన ఔరంగజేబు దండయాత్రలతో అంతం అయ్యింది. దక్కన్ ప్రాంతంలో అసఫ్ జాహీలు స్వతంత్రాన్ని ప్రకటించుకున్నారు. ఔరంగజాద్ రాజధానిగా పరిపాలన సాగించింది.

అసఫ్ జాహి వంశ స్థాపకుడు నిజాం ఉల్ ముల్క్ అసలు పేరు మీర్ ఖమ్ముద్దీన్ ఖాన్. మొగల్ చక్రవర్తి షా ఆలం కమ్ముద్దీన్ ని అయోధ్య సుబేదారుగ నియమించింది. ఆ తర్వాత చక్రవర్తి ఫరూక్ షయర్ ఈయన రాజనీతిని, పరిపాలనా దక్షతను చూసి నిజాం ఉల్ ముల్క్ ఫతేజంగ్, అనే బిరుదునిచ్చి దక్కన్ సుబేదారుగా నియమించింది. నాటి దక్కన్ సుభా కాందేష్, బీరార్, తెలంగాణ, దౌలతాబాద్, అహ్మద్ నగర్, ఆర్కాట్ లతో కూడిన సువిశాల ప్రాంతం.

నిజాం ఉల్-ముల్క్ (1724-48): నిజాం ఉల్ ముల్క్ తన స్వతంత్ర పాలనలో భాగంగా మొదట తెలంగాణ మీద ఆధిపత్యాన్ని సాధించింది. 1724 నుంచి 1748లో చనిపోయేంత వరకు దాదాపు 24 సంవత్సరాలు పరిపాలించింది. ఉల్ ముల్క్ మరణానంతరం ఇతని రెండవ కొడుకు నాజర్ జంగ్ దక్కన్ సుబేదార్ అయ్యింది.

నాజర్ జంగ్ (1748-1751): 1748 నుంచి 1751వరకు నాజర్ జంగ్ (మీర్ అహ్మద్ అలీఖాన్) పరిపాలించింది. ఈయన కాలంలో ఆంగ్లేయులు, ఫ్రెంచి వాళ్ళు పాలనలో జోక్యం చేసుకొని ఏకంగా నిజాం మేనల్లుడైన ముజఫర్ జంగ్ ను దక్కన్ సుబేదార్ గా ప్రకటించింది. ముజఫర్ జంగ్ కూడ హత్య చేయబడింది. దీంతో నిజాం మూడవ కొడుకైన సలాబత్ జంగ్ ఫ్రెంచి వాళ్ళ సహకారంతో దక్కన్ సుబేదార్ అయ్యింది.

సలాబత్ జంగ్ (1751-1763): 1751 నుంచి 1763వరకు సలాబత్ జంగ్ పాలించింది. తనకు సహకరించిన ఫెంచివారికి కొండవీడు, నిజాంపట్నం, నర్సాపురం ప్రాంతాలను ఇచ్చేసింది.

నిజాం అలీ ఖాన్ (1763-1803): 1763 నుంచి 1803 వరకు గల నిజాం అలీఖాన్ పాలనకాలంలో నిజాం రాజ్యం మీద ఫ్రెంచి వారి పెత్తనం నశించి బ్రిటీష్ ఆధిపత్యం మొదలైంది. నిజాం అలీఖాన్ కు రెండవ అసఫ్ జా అనే బిరుదును కూడ

1952 ముల్కీ ఉద్యమం

తెలంగాణ వనరుల మీద కన్నేసిన ఆంధ్రులు ఆశగాంటి తనంతో 1947కు ముందు నుంచే తెలంగాణ ప్రాంతానికి వలస బాట పట్టింది. 1948 నుంచి 1952 మధ్య కాలంలో ఆంధ్ర ప్రాంతం నుంచి వలసలు వరదలై పొంగినయే. అప్పుడే లంచాల సంస్కృతిని పెంచి పోషించింది. 1952లో శాసనసభ్యుడైన రామాచారి అనే నాయకుడు హైద్రాబాద్ హితరక్షణ సమితిని స్థాపించి గైర్ముల్కీ గోబ్యాక్ అంటూ నినదించింది. 1952లో వరంగల్ జూన్ 21న ప్రారంభమైన ముల్కీ ఉద్యమం ప్రత్యేకించి ఆంధ్రుల వ్యవహారశైలికి వ్యతిరేకంగా, పోలీసుచర్య ద్వారా అక్రమంగా తెలంగాణ ఉద్యోగాల్లో చేరినవాళ్ళు వెనకకు వెళ్ళిపోవాలని ఐదు రోజులపాటు విద్యార్థులు నిరసన తెలిపింది. ఆగస్టు 7న ఖమ్మంలో ఈ ఉద్యమం జరిగింది. ఆగస్టు 8న వరంగల్ జిల్లా మానుకోటలో విద్యార్థులు గైర్ముల్కీ గోబ్యాక్ అంటూ సమ్మేజేసింది. ఆగస్టు 26న జంటనగరాల్లో విద్యార్థుల సమ్మే మొదలైంది. తరగతులు బహిష్కరించి నాన్ముల్కీలకు వ్యతిరేకంగా ఊరేగింపు జరిపింది. ముల్కీ సర్దిఫికెట్ల జారీలో తగిన జాగ్రత్తలు పాటించేలా చర్యలు తీసుకుంటామని ముఖ్యమంత్రి బూర్గుల రామకృష్ణారావు హామీ ఇచ్చింది. అయినప్పటికీ పరాయి వాళ్ళకు ఉద్యోగాలు వస్తున్నందువల్ల విద్యార్థులు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించింది. విద్యార్థి ఐక్య కార్యాచరణను ప్రకటించింది. హన్మకొండ హైస్కూల్లో శాంతియుతంగా సభ జరుపుకుంటున్న విద్యార్థులమీద పోలీసులు లాఠీచార్జ్ చేసింది. విద్యార్థులు తిరగబడి రాళ్ళు విసరడంతో పోలీసులు గాయపడ్డరు. ఈ విషయం హైద్రాబాద్ విద్యార్థులకు తెలిసితెల్లారేసరికి సైఫాబాద్ కాలేజ్ నుంచి పెద్ద ఊరేగింపుగా బయలుదేరింది. నిజం కాలేజ్ గేట్లు విరగొట్టి లోపలికి దూసుకపోయింది. ఈ ఊరేగింపులో కొందరు స్కూలు పిల్లలు కూడ ఉన్నారు. కాలేజ్లోని బెంచీలు, కుర్చీలు ధ్వంసం చేసింది. వీళ్ళకు తోడు కాలేజ్ విద్యార్థులు జమైంది. అందరు కలిసి “ఇడ్లి సాంబర్ గోబ్యాక్, గోంగూర పచ్చడి గోబ్యాక్” అంటూ పెద్దపెట్టున నినాదాలు చేస్తూ అబిడ్స్ అంత కలియ తిరిగింది. క్రమంగా తెలంగాణీతరులకు వ్యతిరేకంగా హైద్రాబాద్ దాక ఉద్యమం విస్తరించింది.

సెప్టెంబర్ 4న హైద్రాబాద్ పాతబస్తీలోని సిటికాలేజ్ విద్యార్థుల్లో ఒకరైన కేసవరావ్ జాదవ్ కూడా ఊరేగింపులో పాల్గొన్నడు. ప్రొఫెసర్ జయశంకర్సాహెబ్ ఈ

ఊరేగింపులో పాల్గొనడానికి బస్సులో హన్మకొండ నుంచి హైద్రాబాద్ కు బయలు దేరిండు. అప్పటికే హైద్రాబాద్ లో కాల్పులు జరిగినయన్న వార్తతో బస్సును బోనగిరి దగ్గర ఆపేసిండు. ఊరేగింపు మదీన హోటల్ సమీపంలోకి రాంగనే ఎలాంటి హెచ్చరికలు లేకుండు పోలీసులు కాల్పులు జరపడంతో అక్కడ ఒక విద్యార్థి చనిపోయిండు. కాల్పుల్లో గాయపడ్డ వాళ్ళను దావఖానలో చేర్చిస్తున్న సమయంలో మరొక విద్యార్థి చనిపోయిండు. ఉస్మానియా ఆస్పత్రికి వచ్చిన హోం మినిస్టర్ దిగంబర్ రావు బిందు మరికొందరు నాయకులు విద్యార్థులను శాంతించాలని కోరిండు. ఆవేశం చల్లారని విద్యార్థులు ఫతర్ గట్టి పోలీస్ స్టేషన్ ని తగలబెట్టిండు. నగరమంత లారిచార్జీలు, కాల్పులతో హోరెత్తింది. కర్ఫ్యూ విధించబడింది. విద్యార్థి నాయకులను నిర్బంధంలోకి తీసుకుంది. ఈ ఘటనల్లో దాదాపు 18 మంది విద్యార్థులు చనిపోయినట్లు, వందలాది మంది గాయపడ్డట్లు వార్తలు వచ్చినయే. వారం రోజుల పాటు స్కూళ్ళు, కాలేజీలు మూసేసిండు. సామాన్య జనం, స్త్రీలు, పిల్లలు కూడా చనిపోయిన వాళ్ళలో ఉన్నారు. ముల్కీ సమన్య రాజకీయానికో, మతానికో సంబంధించింది కాదని, తెలంగాణ స్థానిక ఉద్యోగాలకు సంబంధించిన అంశమని ఆవేదనని వ్యక్తం చేసిండు. దీంతో ప్రభుత్వానికి కొంత కనువిప్పు కలిగినట్లయ్యింది.

1953లో నాటి ప్రధాని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ మాట్లాడుతూ “విశాలాంధ్ర ప్రతిపాదన వెనక దురాక్రమణ పూరిత సామ్రాజ్యతత్వం దాగి ఉన్నదని” వాఖ్యానించిండు.

సీమాంధ్రులు కృష్ణా, గోదావరి నీళ్ళను ఆంధ్రకు తరలించుకపోయే ఎత్తుగడలు ఏస్తరు. అయిన తెలంగాణలో ఏముందని ప్రచారం చేస్తరు. సింగరేణి నుంచి బొగ్గు, వరంగల్, ఆదిలాబాద్ జిల్లాల నుంచి టేకును తరలించుకపోతరు. అయినా తెలంగాణలో ఏముందని ప్రచారం చేస్తరు. ప్రపంచంలోనే అత్యంత ధనికుడు మీర్ ఉస్మాన్ అలీఖాన్ అని తెలిసినా ఇక్కడ ఏమి లేదని చెప్పుకు తిరిగే నీచ నికృష్టమైన జాతి ఆంధ్రులది. నిజాన్ని దాసి అబద్ధాన్ని అందంగా పొదగడం కోసం ఎంతకైన తెగించే దుర్మార్గమైన జాతి ఆంధ్రులదనే భావన తెలంగాణ ప్రజలకు కలిగేలా చేసింది సీమాంధ్రుల ప్రవర్తన. క్రమంగ తెలంగాణ వనరుల మీద తెలంగాణ ప్రజలకు హక్కులు సన్నగిల్లినయే. అధికారం నామమాత్రం అయ్యింది. 1952లోనే ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని కోరుకొని సాధించుకున్న ఆంధ్రులకు తెలంగాణ ఉద్యమం మాత్రం వేర్పాటు ఉద్యమంగ కనిపిస్తది.

1969 తెలంగాణ ఉద్యమం

1952 నుంచి 'గైర్ ముల్కీ గోబ్యాక్' అంటూ విద్యార్థులు పోరాటం చేస్తూనే, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం వైస్ ఛాన్సలర్ గ ఆంధ్ర ప్రాంతానికి చెందినవాళ్ళను నియమించవద్దని ఆందోళన చేసింది. అయినప్పటికీ 1957లో ఆంధ్రకు చెందిన డా॥ డి.ఎస్.రెడ్డిని వి.సి.గా నియమించింది. విద్యార్థులు ఎన్నిసార్లు పట్టుపట్టిన ప్రభుత్వం అతనినే కొనసాగించింది. 1967లో ముఖ్యమంత్రికి, వైస్ ఛాన్సలర్ కు మధ్య వ్యవహారం కుదరక వి.సి. పదవికాలాన్ని ఐదు సంవత్సరాల నుంచి మూడు సంవత్సరాలకు తగ్గించి డి.ఎస్.రెడ్డిని తొలగించింది. డా॥ నర్సింహారావును వి.సి.గా నియమించింది. విశ్వవిద్యాలయాలలో రాజకీయ నాయకుల జోక్యం తగదని విద్యార్థులు జైపాల్ రెడ్డి నాయకత్వంలో ముఖ్యమంత్రికి వినతిపత్రం సమర్పించింది. ఈ సమయంలో కోర్టుకు వెళ్లిన డి.ఎస్.రెడ్డి తనకు అనుకూలంగా తీర్పుతెచ్చుకొని వి.సి. పదవిలో కొనసాగింది. 1968 తర్వాత జైపాల్ రెడ్డి ముఖ్యమంత్రికి అనుకూలంగా మారి సమైక్యవాదిగా తయారయ్యింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో తెలంగాణకు జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని ప్రభుత్వం దృష్టికి తీసుకపోవడం కోసం 1968 డిసెంబర్ 6న హైద్రాబాద్ వివేకవర్ధిని కళాశాల నుండి

పెద్ద ఊరేగింపును మొదలు పెట్టింది. పోలీసులు ఊరేగింపు మీద లారీచార్జ్ చేసి విద్యార్థులను దారుణంగా కొట్టింది. విద్యార్థులు గాయపడ్డరన్న విషయం మిగతా జిల్లాలలోని విద్యార్థులకు తెలిసింది. క్రమంగా ఉద్యమం 1969 ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమంగా రూపుదాల్చింది. దీన్ని వ్యతిరేకించిన కాంగ్రెసు, కమ్యూనిస్టు నాయకులు సంయుక్తంగా ఏర్పాటు చేసిన సమావేశాన్ని అడ్డుకున్న విద్యార్థుల మీద కాల్పులు జరిపిండు నాటి ముఖ్యమంత్రి కాసు బ్రహ్మానంద రెడ్డి. 400 మంది విద్యార్థుల్ని బలితీసుకుండు. తెలంగాణలో నెత్తురుటేరులు పారించిండు. దీంతో ఉద్యమం తీవ్రరూపం దాల్చింది.

1969 జనవరి 5న పాల్వంచ ధర్మల్ పవర్ స్టేషన్ లో అగ్ని రాజుకుంది. ఆంధ్ర ఉద్యోగులను వెనకకు పంపాలని ఖమ్మం గాంధీచౌక్ లో బి.ఎ. చదువుతున్న రవీంద్రనాథ్ నిరాహార దీక్ష చేపట్టిండు. విద్యార్థి సంఘాలు మద్దతు పలికి ఖమ్మంలో బ్యాంకులు, బస్సుల మీద దాడులు చేసిండు. తెలంగాణ రక్షణ సమితిని స్థాపించి తెలంగాణలోని నిరుద్యోగులకు అవకాశం కల్పించాలని డిమాండ్ చేసిండు. నిజాంబాద్ లో విద్యార్థులు కాలేజీలు, స్కూళ్ళు బంజేసి 'నాన్ ముల్కీ గోబ్యాక్' అంటూ నినాదాలు చేసిండు. ఖమ్మంలో తెలంగాణ వార్తల్ని వక్రీకరించి రాసిన ఆంధ్ర పత్రికలను తగలబెట్టిండు.

పెద్దమనుషుల ఒప్పందాన్ని తుంగల తొక్కి, తెలంగాణ రక్షణలను నాశనం చేస్తున్న ప్రభుత్వం మీద నిరసన వ్యక్తం చేస్తూ ఉస్మానియా విద్యార్థులు జనవరి 13న 'తెలంగాణ విద్యార్థుల కార్యచరణ సమితి'ని ఏర్పాటు చేసి ఉద్యమంలోకి వచ్చిండు. మెడికల్ విద్యార్థి అయిన మల్లిఖార్జున్ ను సమితి ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నుకున్నారు. తెలంగాణ శాసనసభ్యులు రాజీనామ చేయాలని, నిధుల దుర్వినియోగం మీద విచారణ జరిపించాలని డిమాండ్ చేసిండు. ప్రత్యేక తెలంగాణే లక్ష్యంగా విద్యార్థులు త్యాగాలకు సిద్ధం కావాలని పిలుపునిచ్చిండు. అదేరోజు హైద్రాబాద్ లోని ప్రముఖులు కొందరు సమావేశమై ప్రముఖ స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు కాటం లక్ష్మీనారాయణ అధ్యక్షులుగా 'తెలంగాణ పరిరక్షణల కమిటీ'ని ఏర్పాటు చేసిండు. సభ్యులుగ సోషలిస్టు పార్టీ నుంచి మహదేవ్ సింగ్, మజ్జీన్ పార్టీ నుంచి సలావుద్దీన్ ఓషేసి, కార్పొరేటర్ పద్మనాభన్, రఘువీర్ రావు, మాధవరావు, జాఫర్ హుస్సేన్ మరికొందరు ఉన్నారు. వీళ్ళందరు తమ కమిటీ పక్షాన విద్యార్థులు చేపట్టిన ఆందోళనకు తమ సంపూర్ణ మద్దతును ప్రకటించిండు. ఈలోగ విద్యార్థులు 'సేఫ్ గార్డులు' సపరేటిస్టలనే రెండు వర్గాలుగా చీలిపోయిండు.

తెలంగాణ సంఘాలు - సభలు

జలగం వెంగళరావు 1975 ఏప్రిల్ 12-19వరకు వారం రోజుల పాటు హైద్రాబాద్ ఎల్.బి. స్టేడియంలో ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలను ఘనంగా జరిపిండు. విద్యాశాఖ మంత్రిగ ఉన్న మండలి వెంకట కృష్ణారావుకు ఈ బాధ్యతలు అప్పజెప్పిండు. ఈ సభల నిర్వహణలో కోట్ల రూపాయల అవినీతి జరిగినట్టు ఆ తర్వాత బయటపడింది. తెలంగాణ నాయకుడు టి. అంజయ్య ముఖ్యమంత్రిగ ఉన్నప్పుడు రెండవ ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలను కౌలాలంపూర్లో నిర్వహించిండు.

తెలంగాణ ప్రజాసమితి 1987లో మళ్ళీ ఆవిర్భవించింది. వరంగల్కు చెందిన భూపతి కృష్ణమూర్తి అధ్యక్షుడిగా తిరిగి పనిని ప్రారంభించింది.

1990లో ముఖ్యమంత్రి పదవికి చెన్నారెడ్డి రాజీనామ చేయడంతో నేదురుమల్లి జనార్దన్ రెడ్డి ముఖ్యమంత్రి అయ్యిండు. ఈయన కాలంలోనే మూడవ ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలు మారిషస్లో జరిగినయ్. ఎప్పుడు తెలంగాణ వాదం పుంజుకునే పరిస్థితి ఉంటే అప్పుడు తెలుగు పేరుతోని సభలు, సమావేశాలు ముమ్మరంగా జరిగినయి. ఆ సభల కోసం తెలంగాణ కవులు, రచయితలు కూడ వెంపర్లాడిన సందర్భాలు ఉన్నయి.

1992లో జరిగిన విద్యార్థుల ఉద్యమం మరోసారి తెలంగాణ వాదాన్ని బలంగా తెరమీదికి తెచ్చింది. కాలేజ్ సీట్లలో 85శాతం తెలంగాణకు మిగిలిన 15శాతం ఓపన్ కోటా అయితే వలసాంధ్ర పాలకులు ఆ 15 శాతాన్ని స్థానికేతరులకు రిజర్వు చేసిండు. ఈ విషయం మీద విద్యార్థులు జరిపిన సభకు జార్జి ఫెర్నాండెజ్, మేథాపాట్కర్లు వచ్చి విద్యార్థి ఉద్యమానికి మద్దతు పలికిండు.

1997 ఆగస్టు 14, 15 తేదీలలో ప్రొఫెసర్ జయశంకర్ సార్, కేశవరావు జాదవ్, వి. ప్రకాశ్, రాఫోలు ఆనందభాస్కర్ లాంటివాళ్ళు మరికొందరితో కలిసి ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలో సమావేశం ఏర్పాటుచేసుకొని తెలంగాణ అంశాన్ని చర్చించిండు. విద్యార్థులు, మేధావుల్లో వచ్చిన కదలికతో అదేరోజు తెలంగాణ ఐక్యవేదికను ఏర్పాటు చేసిండు.

ఎన్.టి. రామారావు మూడవసారి ముఖ్యమంత్రి అయినప్పుడు జైళ్ళుశాఖ మంత్రిగ పనిచేసిన టి. ఇంద్రారెడ్డి 1997లో జై తెలంగాణ పార్టీని స్థాపించిండు.

చంద్రబాబు కేంద్రంలో దేవెగాడతో కలిసి చక్రం తిప్పుతున్నప్పుడు లక్ష్మీపార్వతి పార్టీలో ఉన్న ఇంద్రారెడ్డి తెలంగాణ ఆకాంక్షను గుర్తించింది. తెలంగాణ విజయ యాత్రలు చేసింది. ప్రొఫెసర్ జయశంకర్ లాంటి తెలంగాణ పెద్దతులు ఇంద్రారెడ్డికి మద్దతునిచ్చింది. ఇంద్రారెడ్డి జైతెలంగాణ పార్టీకి అధిక్షుడిగా ప్రకటించుకొని ఏకపక్ష నిర్ణయాలు తీసుకోవడం వల్ల ప్రజలు ఆ పార్టీకి దూరమైంది. అనతి కాలంలోనే వై.యస్.ని మించిన మొనగాడు లేదని తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధన వై.యస్.తోనే సాధ్యమైతదని జై తెలంగాణ పార్టీని కాంగ్రెసులో కలిపింది. సీమాంధ్రుల కాళ్ళుగడిగి దండం పెట్టింది. ఆ తర్వాత రోడ్డు యాక్సిడెంట్లో చనిపోయింది.

1984 ఎన్నికలలో జనసంఘ్ పేరు మారి భారతీయ జనతా పార్టీగా అవతరించింది. జనసంఘ్ నేత అటల్ బిహారీ వాజపాయ్ హైద్రాబాద్ ప్రత్యేక రాష్ట్రంతో పాటు చిన్న రాష్ట్రాల ఏర్పాటును సమర్థించింది. అలాంటిది భారతీయ జనతా పార్టీ 2004 వరకు తెలంగాణ అంశాన్ని పలకరించింది లేదు. బి.జె.పి.లో తెలంగాణ వాదాన్ని బలపర్చిన నాయకుడు కేవలం సి.హెచ్. విద్యాసాగర్ రావు మాత్రమే. 1997లో బి.జె.పి తెలంగాణకు అనుకూలమని ప్రకటించి 1998 మార్చిలో జరిగిన లోక్ సభ ఎన్నికలలో విజయం సాధించింది. లోక్ సభ స్పీకర్ గ టి.డి.పికి చెందిన జి.యం.సి బాలయోగి ఎన్నికైంది. 1999లో లోక్ సభకు, శాసనసభకు ఒకేసారి ఎన్నికలు జరిగినయే. కేంద్రంలో మళ్ళీ బి.జే.పి గెలిచింది. ముఖ్యమంత్రి అయిన చంద్రబాబు వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వానికి మద్దతిచ్చింది. చంద్రబాబుని పక్కన పెట్టుకొని తెలంగాణ ఇవ్వడం సాధ్యమయ్యే పని కాదు కాబట్టి బి.జే.పి. తెలంగాణ మినహా ఉత్తరాంచల్, జార్ఖండ్, ఛత్తీస్ గఢ్ అనే మూడు రాష్ట్రాలను నవంబర్ 2000 సంవత్సరంలో ఏర్పాటు చేసింది.

2000 సంవత్సరం ఆగస్టులో సోనియాగాంధి హైద్రాబాద్ కు వచ్చినప్పుడు జయశంకర్ సార్ కాంగ్రెసు నాయకులను కలిసి తెలంగాణ విషయంలో సోనియాగాంధికి విన్నవించాలని కోరింది. చంద్రబాబు మీద కోపంతో ఉన్న వై.యస్. వెంటనే చిన్నారెడ్డిని ఉసిగొల్పింది. 38 మంది కాంగ్రెసు శాసనసభ్యులు సంతకాలు చేసిన ఉత్తరాన్ని సోనియాగాంధికి ఇచ్చింది. ఆ సందర్భంలో ప్రొఫెసర్ జయశంకర్ సార్ సోనియాతో మాట్లాడినప్పుడు తెలంగాణ విషయం నా మదిలో ఉందని చెప్పింది.

కాంగ్రెసు నాయకుడు చిన్నారెడ్డి 1999లో తెలంగాణ ప్రాంతీయ కాంగ్రెసు కమిటీని ఏర్పాటు చేసింది. తెలంగాణ చిత్రపటంతో కూడిన కాంగ్రెసు జెండ్ పట్టుకొని సమైక్య రాష్ట్రంలో తెలంగాణకు జరుగుతున్న అన్యాయం మీద గొంతెత్తింది. ప్రజల్లో

కేసీఆర్ దీక్ష - అరెస్టు

సిద్దిపేట మండలం చింతమడకలో పుట్టిన పులిబిడ్డ, తెలంగాణ ఉద్యమ రథసారథి కల్వకుంట్ల చంద్రశేఖర్ రావు మెదక్ జిల్లా సిద్దిపేట దగ్గర్లోని రంగధాంపల్లిలో దీక్ష చేపట్టాలని నిర్ణయించింది. 2009 నవంబర్ 29న దీక్షకు దిగుతున్నట్లు ప్రకటించింది. 2009 నవంబర్ 26న కేసీఆర్ హైద్రాబాద్ నుంచి కరీంనగర్ బయలు దేరింది. ఎక్కడ ఆగకుండా సక్కగ కరీంనగర్ కు పోయి అక్కడే మూడు రోజులుండు.

1985 నుంచి 2004 వరకు ఆరుసార్లు శాసనసభ్యునిగా ఎన్నికైన ప్రజానాయకుడు ప్రాణత్యాగానికి సిద్ధపడుతున్నట్లు, తెలంగాణ పల్లెపల్లెకు వ్యాపించింది. తెలంగాణ కోసం కేసీఆర్ సచ్చిపోతుండుకు తయారైతుండుని గ్రామీణ ప్రజలు ఆవేదనకు లోనై సీమాంధ్ర ప్రభుత్వాన్ని, నాయకులను దుమ్మెత్తి పోసిండ్లు. జనం సిద్దిపేట బాటబట్టిండ్లు. పోలీసులు అరెస్టులు మొదలు పెట్టిండ్లు. సిద్దిపేట వైపు వెళ్ళే విద్యార్థులను, ప్రజలను పోలీసులు వెనకకు పంపుతుండ్లు. ఎన్ని ఆటంకాలు ఎదురైన వేలాదిమంది కార్యకర్తలు సిద్దిపేటకు చేరిండ్లు. సిద్దిపేటలో ప్రజలు, పోలీసులు, నాయకులు రణభూమిల నిలబడ్డట్టు నిలబడ్డరు. ఇప్పుడో, ఇంక జరసేపటికో మౌనయుద్ధం మొదలైతదని అందరు ఆసక్తిగ ఉన్నారు. దేనికైన సరే ఎంతటి త్యాగానికైన ఎనకాడేది లేదని నిర్ణయించుకున్నారు. హరీశ్ రావు నాయకత్వంలో ఐదారు రోజుల నుంచి దీక్షాస్థలం అంటిపెట్టుకొని తిరుగుతున్నారు. ప్రాణంపోయినా దీక్షాస్థలిని వదిలేది లేదని ప్రతిజ్ఞ చేసిండ్లు. రంగధాంపల్లి సర్పంచ్ కనకయ్య కార్యకర్తలకు అన్ని ఏర్పాట్లు చేసిండు. వసతులను దగ్గరుండి చూసుకుండు.

అయితే కరీంనగర్ నుంచి కేసీఆర్ దీక్షాస్థలికి చేరకముందే నవంబర్ 28నాడే అరెస్టు చేయాలని పోలీసులు పథక రచన చేసిండ్లు. ఎట్టి పరిస్థితిలోను పోలీసుల అరెస్టు వ్యూహాన్ని ఛేదించడమే లక్ష్యంగా కేసీఆర్ తనపనిలో నిమగ్నమై ఉన్నడు. కేసీఆర్ తో పాటు ప్రొఫెసర్ జయశంకర్ సార్, కెప్టెన్ లక్ష్మీకాంతరావు, నాయిని నర్సింహారెడ్డి, విజయరామారావు ఇంకా కొందరు ఉన్నారు. వీళ్ళతోనే కలిసి శనివారం రాత్రి భోజనం చేసిండు. బయట జరిగే పరిస్థితులను ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకుంటనే ఉన్నారు. అయితే ఈ అర్ధరాత్రికే కేసీఆర్ సిద్దిపేటకు పోతున్నట్లు ప్రచారం జరగడంతో

ఆ రాత్రి 12గం||ల సమయానికి పోలీసుల సంఖ్య పెరిగింది. వాళ్ళు హడావిడి కూడ పెరిగింది. డి.జి.పి రవిశంకర్ అయ్యన్నార్, ఎస్.పి., డి.ఎస్.పి ఉత్తర తెలంగాణ భవన్ కు చేరుకుండు. కేసీఆర్ ని అరెస్టు చేస్తారని భావించిన కార్యకర్తలు పెద్దపెట్టున నినాదాలు చేసిండు. మహిళలైతే కారం పోట్లాలు వెదజల్లిండు. కార్యకర్తలు చావడానికే కాదు చంపడానికి సిద్ధమన్నారు. ఈ గొడవను విన్న కేసీఆర్ తన గదిలోంచి బయటికి వచ్చిండు. సహచరులను లేపిండు. “ఎందుకీ పోలీసులు ఆగమాగం జేత్తాండ్లు” అను సంగతేందో చూడమని కేసీఆర్ ని చూసి అనంగనే కేసీఆర్ బయటికి వచ్చిండు. “ఇంతమంది పోలీసులు ఎందుకొచ్చిండు. ఇక్కడేమన్న బందిపోటు దొంగలున్నరా” అని ప్రశ్నించడంతో పోలీసులు తోక ముడిచిండు. ఆ రాత్రి అరెస్టు ప్రయత్నాన్ని విరమించిండు.

ఆదివారం పొద్దున్నే బయటికి వచ్చిన కేసీఆర్ కు మహిళలు మంగళహారతులిచ్చి వీరతిలకం దిద్దిండు. 7గంటలకే తయారై మీడియా ముందుకొచ్చిండు. “ఎన్ని ఆటంకాలు ఎదురైన దీక్ష ఆగదు ఎక్కడ అరెస్టు చేస్తే, అక్కడై దీక్ష మొదలు పెడతనని ఖరాకండిగ చెప్పిండు. తెలంగాణ ప్రజల ఆకాంక్షని ప్రజాస్వామ్యయుతంగ నెరవేర్చడానికి ఇదే మంచి సమయమని, ప్రజలు అప్రమత్తంగ ఉండాలని” అన్నడు.

అంతేకాకుండా “తెలంగాణ ఏర్పాటు విషయంలో సోనియాగాంధీ చొరవ చూపాలని, ముఖ్యమంత్రి రోశయ్య ఢిల్లీ పెద్దల్ని ఒప్పించి తీరాలని” కేసీఆర్ డిమాండ్ చేసిండు.

ఇంతలో సీమాంధ్ర పాలకుల వ్యూహాలకు అనుగుణంగ పోలీసుల కదలికలు మొదలైనయి. పోలీసులు అనేక ఉపాయాలతో ఉత్తర తెలంగాణ భవన్ వైపుకు దూసుకొచ్చే ప్రయత్నం చేసిండు. భవన్ దగ్గర టి.ఆర్.ఎస్. కార్యకర్తలు, ఉద్యమకారులు కేసీఆర్ ఆధ్వర్యంలో ఎంతకైన తెగించి కొట్లాడడానికి సిద్ధపడ్డ జనం సైనికుల్లా నిలబడ్డరు. వేలాది మంది కార్యకర్తల్ని, జనం ఆవేశాన్ని గమనించిన పోలీసులు వాళ్ళ వ్యూహం ఫలించే అవకాశం కానరాకపోవడం వలన నిశ్చేష్టులై నిలబడ్డరు.

సరిగ్గ ఉదయం ఎనిమిది గంటల ప్రాంతంలో కేసీఆర్ కరీంనగర్ నుంచి సిద్దిపేటకు బయలుదేరిండు. అంతలోనే కొంపలు మునిగిపోయినట్టు ఉరుకొచ్చిన పోలీసులు బద్రత కారాణాలరిత్య కేసీఆర్ ని స్వంత కారులో కాకుండా వాళ్ళు తెచ్చిన బుల్లెట్ ప్రూఫ్ టాటాసుమోలో ఎక్కాలని చెప్పిండు. సీమాంధ్ర పాలకుల కుయుక్తులు, పోలీసుల కపటనాటకం తెలిసినప్పటికీ, కేసీఆర్ సరేనని పోలీసువాహనంలో ముండు

రెండు నాల్గల సీమాంధ్ర నాయకులు

డిసెంబర్ 9న తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటు ప్రక్రియ ప్రారంభిస్తుమని చిదంబరం ప్రకటించడంతో జనమంత సంబరాలల్ల మునిగిండ్లు. ఆనందం 24 గంటలు కాకముందే ఆవిరైపోయింది. తెలంగాణ ప్రకటన విషయాన్ని జీర్ణించుకోలేని సీమాంధ్ర నాయకులు మీడియా ఒక్కసారిగ బగ్గమన్నారు. సోనియా గాంధీ అర్ధరాత్రి తెలుగుజాతిని రెండు ముక్కలు చేసిందని గొంతు చించుకుండ్లు. సీమాంధ్రలో జనం ప్రశాంతంగా ఉంటే ఛానళ్ళు ఉద్యమాన్ని నడిపినయి. ఏ టీవి చూసిన మంటలు మండుతున్నయ్. హైద్రాబాద్ వక్స్ బోర్డు భూముల మింగి కుసున్న లగడపాటి రాజగోపాల్ చెంగబింగ ఎగిరిండు. పోలీసులే మనుషుల్ని తీసుకొచ్చి బస్సు అద్దాలు దగ్గరుండి పలగొట్టించిండ్లు. విద్యార్థులను బలవంతంగా తీసుకొచ్చి రోడ్ల మీదేసిండ్లు. సమయానికి సీమాంధ్ర క్లిప్పింగులు దొర్లక తెలంగాణ ఉద్యమ క్లిప్పింగులను అటీటు చేసి వాడుకున్న దృశ్యాలు అనేకం సీమాంధ్ర సమైక్య ఉద్యమంలో కనిపించినయి. జర్నలిజం విలువల్ని, ప్రజాస్వామ్య పద్ధతుల్ని సర్వనాశనం చేసి, రాజ్యాంగవిరుద్ధమైన కార్యక్రమాలతో సీమాంధ్రనాయకులు పీకతెగిన మేకలెక్క మొత్తుకుండ్లు.

పార్టీలకు అతీతంగా అందరు ఒక్కటయ్యిండ్లు. డిసెంబర్ 10న రాజీనామ నాటకానికి తెరలేపిండ్లు. రిహార్సల్ అవసరం లేని పాత్రలు కాబట్టి ఎవరి డైలాగ్ లు వాళ్ళు చెప్పిండ్లు. ఇంతలోనే చంద్రబాబు మాటమార్చి రెండు నాల్గలు బయటికి సూపిచ్చిండు. రెండుకండ్ల సిద్ధాంతాన్ని నెత్తికెత్తుకుండు. డిసెంబర్ 15న టి.డి.పి పార్లమెంట్ సభ్యులు సమైక్యాంధ్ర ప్లకార్డులు పట్టుకుండ్లు. జగన్ కూడ వాళ్ళ సరసన చేరిండు. అదేరోజు లగడపాటి విజయవాడలో దీక్షకు కుసుండు. సమైక్యాంధ్ర హీరోవి నువ్వేనని నన్నుపనేని రాజకుమారి స్లోమోషన్ లో ముద్దు పెట్టింది. దొంగ దీక్షదారి లగడపాటిని పోలీసులు అరెస్టు చేస్తరని ఆడ మాయమై ఉరుకొచ్చి హైద్రబాద్ నిమ్నల తేలిండు. రాయపాటి, కావూరి రాకాసి బల్లులైండ్లు. ఎక్కడేం దొర్లక ఏదో ఒకటి పట్టుకొని వొర్లుతనే ఉన్నరు. మొత్తానికి తిమ్మిని బమ్మి జేసిండ్లు. కేంద్రంతో డిసెంబర్ 23న మరో ప్రకటన చేయించిండ్లు. చిదంబరం “రాష్ట్ర అసెంబ్లీ తీర్మాణం చేసిన తర్వాతనే తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటు ప్రక్రియ ప్రారంభిస్తుమని” ఉల్టా ప్రకటన చేసిండు. తెలంగాణ పల్లెలు మల్ల రోడ్లమీదికి వచ్చినయ్. విశ్వవిద్యాలయాలు కోపంతో

End of Preview.

Rest of the book can be read @

**[http://kinige.com/book/Pratyeka+Telangana+Udyama
m+Pradhana+Ghattalu](http://kinige.com/book/Pratyeka+Telangana+Udyama+m+Pradhana+Ghattalu)**

*** * ***